

طرح «قانون کاهش تهدید ایران» در کنگره آمریکا و افزایش تهدید جنگ علیه ایران

کودیر - کانادا

codir.canada@gmail.com

روزهای حساسی را می‌گذرانیم که دست‌کم تا آنجا که به ما و به ایران و منطقه ما مربوط است:

- خاورمیانه توفان‌های سهمگین و سرنوشت‌سازی را از سر می‌گذراند،
- جهان در یک بحران سرمایه‌داری عمیق و عملاً غیرقابل‌مهار دست و پا می‌زند، که نشانه آن، مردم ناراضی و عاصی از اوضاع، و به‌ویژه جوانانی هستند که آینده روشنی را در پیش رو نمی‌بینند، و در بیشتر از ۸۰ کشور و بیشتر از ۱۰۰۰ شهر دنیا برای نشان دادن اعتراض خود «جنبش تسخیر» را به راه انداخته‌اند،
- و بالاخره اینکه ابرهای سنگین جنگ بر سر ملت‌ها سایه افکنده است، و به نظر می‌آید که آمریکا و اتحادیه اروپا تلاش دارند با به‌کارگیری سیاست‌های جنگ‌طلبانه و نظامی‌گری، هر طور شده بر بحران ساختاری‌یی که با آن روبرویند غلبه کنند، که البته باز به بهای جان صدها هزار و شاید میلیون‌ها تن تمام خواهد شد.

در چنین اوضاعی است که خطر جنگ و ماجراجویی‌های نظامی در خاورمیانه اینک به بالاترین حد در سال‌های اخیر رسیده است.

هفته پیش در خبرها بود که کنگره آمریکا مراحل نهایی تصویب طرح خطرناکی را می‌گذراند که می‌تواند جاده صاف‌کن جنگ با ایران باشد. طرح شماره ۱۹۰۵ سال ۲۰۱۱ در مجلس نمایندگان آمریکا، که به «قانون کاهش تهدید ایران» موسوم است، توسط رئیس دستانستی کمیته روابط خارجی مجلس، خانم ایلانا راس-لی‌تن، نماینده جمهوری‌خواه از ایالت فلوریدا، به مجلس ارائه شده است. در پیشانی این طرح، علت ارائه آن چنین اعلام شده است: «تشدید قوانین تحریم علیه ایران با هدف وادار کردن ایران به دست کشیدن از دستیابی به سلاح‌ها هسته‌ای و دیگر فعالیت‌های تهدیدکننده، و نیز اهداف دیگر.» این طرح در ماه مه امسال برای بررسی به کمیته روابط خارجی فرستاده شد، و در اوایل نوامبر، پس از بررسی این کمیته، برای بحث و رأی‌گیری به مجلس نمایندگان فرستاده شد. پس از تصویب در مجلس نمایندگان، و سپس مجلس سنا، و در نهایت امضای رئیس‌جمهور، این طرح به عنوان قانون قابل اجرا خواهد بود.

علاوه بر بندهایی در مورد: جزئیات تشدید تحریم‌ها علیه ایران، حمایت رژیم ایران از تروریسم جهانی، جزئیات تحریم‌های فنی، مالی، سیاسی، تجاری... و اینکه نمایندگان رسمی دولت ایران در سفر به آمریکا حق ندارند دورتر از ۲۵ مایلی (تقریباً ۴۰ کیلومتری) کاخ سفید یا سازمان ملل متحد بروند، و نیز چند و چون کمک‌های مالی که دولت آمریکا و کاخ سفید، با تأیید رئیس‌جمهور، می‌تواند در اختیار سازمان‌های ایرانی حامی دموکراسی در ایران- و از جمله رادیوها و سایت‌ها و رسانه‌های دیگر- قرار دهد، بندهای دیگری نیز به صورت متمم در اواخر اکتبر به آن افزوده شد که نگرانی بسیاری از نیروهای صلح‌دوست و مردمی و ترقی‌خواه جهان و ایران را نسبت به نزدیک شدن خطر جنگ، افزایش داد. بر اساس یکی از این بندها،

«هیچ‌یک از کارمندان دولت ایالات متحد آمریکا اجازه ندارد چه به طور رسمی یا غیررسمی با شخصی تماس بگیرد که... نماینده، کارگزار، یا مقام رسمی دولت ایران، یا وابسته به آن دولت است یا به عنوان نماینده آن عمل می‌کند.»

بنا بر نظر آگاهان سیاسی آمریکا^۱ در تاریخ آمریکا سابقه نداشته است که کنگره این چنین حق کاخ سفید یا وزارت خارجه را برای تماس و ملاقات با نمایندگان یک دولت خارجی، حتی در زمان جنگ، محدود کرده باشد. اگر این اقدام به تصویب برسد، سابقه خطرناکی خواهد شد برای اینکه کنگره آمریکا اقدام‌هایی مشابه آنچه در مورد شهروندان فلسطین، کوبا یا برخی از کشورهای دیگر اعمال می‌شود را دنبال کند.

تهدیدهای جدید به تجاوز نظامی علیه ایران

صدور قطعنامه شورای حکام آژانس اتمی و اعلام اینکه ایران تا سال ۲۰۰۳ در صدد تهیه سلاح‌های هسته‌ای بوده است، نقطه عطف دیگری در دامن زدن به هیستری و تهدید به تجاوز نظامی علیه ایران بود.

به گزارش خبرگزاری‌ها، **هیلاری کلینتون**، وزیر امور خارجه آمریکا، از صدور قطعنامه جدید استقبال کرد و آن را «پیامی روشن و واحد» درباره نگرانی جهانی از برنامه اتمی ایران دانست. کلینتون تأکید کرد که برخلاف ادعاهای ایران مبنی بر صلح‌آمیز بودن برنامه اتمی‌اش، این حکومت «به دنبال فناوری و تجهیزاتی است که تنها در زمینه تسلیحات اتمی می‌تواند کاربرد داشته باشند».

پاراک اوپاما، رئیس جمهور آمریکا، در سخنانی که روز ۱۳ نوامبر در جریان نشست سران کشورهای «همکاری اقتصادی آسیا-پاسفیک» (APEC) در هاوایی ایراد کرد، با اشاره به گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درباره برنامه‌های هسته‌ای ایران، گفت: «اکنون ما در وضعیتی قرار داریم که دنیا متحد و ایران منزوی شده است...» او سپس اعلام کرد که در چند هفته آتی با رهبران چین و روسیه و کشورهای دیگر درباره ضرورت اقدام‌های دیگر، علاوه بر تحریم‌هایی که صورت گرفته است، مشورت خواهد کرد.

پیتر مک‌کی، وزیر دفاع کانادا، نیز در سخنانی در «همایش امنیت بین‌المللی هالیفکس» که در آخر هفته پیش در شهر هالیفکس برگزار شد به طور مشخص به وضعیت سوریه و لیبی اشاره کرد و از جمله گفت: «ما باید دقت کنیم که هر آنچه را در لیبی رخ داد [منظور تجاوز نظامی ناتو است] بر نداریم... و عیناً روی سوریه، ایران و کره شمالی پیاده کنیم... چه موقع به نقطه‌ای می‌رسیم که همه گزینه‌ها را امتحان کرده‌ایم و به نقطه عطف اخلاقی [!] رسیده‌ایم که دیگر باید دست به کاری بزنیم؟ که وضعیت دارد بحرانی می‌شود؟... ایران از این نظر نمونه جالبی است، که مورد توجه و مطالعه است... که چه موقع دخالت در یک کشور مستقل دیگر توجیه شده است.»

کودیر: تشدید نگرانی در مورد صلح و حقوق بشر در پی افزایش تنش‌ها

در پی خبرهای نگران کننده در مورد بمباران تأسیسات هسته‌ای ایران توسط اسرائیل، سخنان اوپاما و سارکوزی و مقام‌های انگلیسی در جریان نشست گروه ۲۰ و نشست هاوایی، در مورد تشدید تحریم‌ها علیه ایران، ظاهراً به منظور افزایش فشار بر دولت ایران (اگرچه بیشتر فشار بر مردم ایران وارد خواهد شد)، و نیز انتشار خبر متمم طرح ۱۹۰۵ و مراحل تصویب آن در کنگره آمریکا، کمیته دفاع از حقوق مردم ایران (کودیر)^۲ روز ۱۵ نوامبر یک اطلاعیه مطبوعاتی منتشر کرد، که ترجمه بخش‌هایی از آن را در اینجا برای اطلاع خوانندگان ایرانی می‌آوریم. **کودیر** از اوایل دهه ۱۹۸۰ در انگلستان به طور عمده توسط فعالان سندیکایی و نیروهای ترقی‌خواه، با هدف افشای نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران و جلب همبستگی افکار عمومی بریتانیا، و جهان، شکل گرفت. این سازمان با جنبش سندیکایی بریتانیا، جنبش صلح، عفو بین‌المللی، احزاب سیاسی، و ائتلاف «جنگ را متوقف کنید» همکاری‌های نزدیکی دارد و همیشه صدای خود را علیه نقض حقوق بشر و مداخله خارجی در امور داخلی کشورها بلند کرده است.

«فعالان حقوق بشر و صلح در انگلستان و در سراسر جهان نگرانی خود را نسبت به افزایش تنش‌ها میان ایالات متحد آمریکا و ایران ابراز می‌کنند.

در هفته‌های اخیر، دولت اسرائیل نشانه‌هایی را بروز داده است مبنی بر اینکه احتمال دارد تأسیسات هسته‌ای ایران را بمباران کند. اگرچه چنین برخوردی خود بسیار تحریک‌کننده است، اما اعتقاد بسیاری بر این است که نیت اسرائیلی‌ها این است که به آمریکا و جامعه جهانی برای منزوی کردن ایران فشار بیاورند.»

اطلاعیه کودیر در ادامه به طرح ۱۹۰۵ کمیته روابط خارجی مجلس اشاره می‌کند که در واکنش به فشارهایی که متوجه آمریکاست، برای تصویب به مجلس ارائه شده است.

«...چنین حرکتی حتی در زمان جنگ هم بی‌سابقه است، و تا به حال نمونه آن در زمان صلح دیده نشده است. تصویب این طرح، عملاً مانع دولت آمریکا در توسل به دیپلماسی در برخورد با جمهوری اسلامی ایران خواهد بود، مگر در شرایطی که 'تهدید خارق‌العاده‌ای علیه منافع حیاتی امنیت ملی ایالات متحد آمریکا' احساس شود.»

لازم به اشاره است که مطابق طرح پیشنهادی ۱۹۰۵، فقط کاخ سفید و رئیس جمهور می‌تواند بند «عدم تماس» را معلق کند، آن هم فقط در شرایط اضطراری، و تازه به شرطی که ۱۵ روز زودتر مجلس را از تصمیم خود مطلع کند (!!) که شرطی بسیار مسخره است، به این معنا که در صورت وقوع بحرانی که خطر درگیری نظامی میان ایران و آمریکا داشته باشد، مقام‌های دولت اوپاما اگر بخواهند با مسئولان ایران تماس بگیرند، باید دو هفته‌ای صبر کنند، که چه بسا دیگر دیر شده باشد و کار از کار گذشته باشد.

اطلاعیه کودیر سپس به سخنان معاون نخست‌وزیر انگلستان درباره اینکه «انگلستان هیچ گزینه‌ای را از نظر دور نمی‌دارد» و نیز صحبت‌های باراک اوپاما و نیکلا سارکوزی در جریان دیدار سران گروه ۲۰ (G20) در مورد ضرورت تشدید تحریم‌ها و فشار بر ایران بر سر مسئله هسته‌ای اشاره می‌کند، و نتیجه می‌گیرد که:

«در این زمان بسیار حساس در جهان به طور کلی، و در خاورمیانه به طور خاص، فعالان حقوق بشر و صلح از این در هراسند که دارند زمینه‌های جنگ علیه ایران را آماده می‌کنند. در پی رخدادهای لیبی و بحران کنونی در سوریه، احتمال این را که ایران هدف بعدی نسخه تغییر رژیم در منطقه باشد، نمی‌تواند منتفی دانست.»

به گفته جمشید احمدی، معاون دبیرکل کودیر، «دیپلماسی، هسته اساسی نظام روابط بین‌المللی است. نظامی که در آن دولت‌ها بتوانند به سادگی گفتگوها را متوقف کنند، فقط می‌تواند به خونریزی منتهی شود. راه جلوگیری از جنگ، دیپلماسی است. قطع ارتباط و گفتگو نمی‌تواند به هیچ‌گونه درک متقابل و تفاهمی منجر شود.

«تشکیل یک جنبش متحد و مردمی برای دفاع از صلح، دموکراسی و عدالت اجتماعی در ایران، ضرورت مبرم دارد. اما سیاست‌های سرکوبگرانه رژیم مذهبی ایران در مقابله با جنبش ترقی‌خواهی در کشور، شکل‌گیری یک جبهه مردمی برای دفاع از صلح و علیه تجاوز خارجی را ناممکن کرده است. در شرایطی که نیروهای ترقی‌خواه و چپ، و جنبش‌های سندیکایی، جوانان، دانشجویان و زنان مورد تاخت‌وتاز وحشیانه رژیم قرار دارند، چگونه می‌توان انتظار داشت که یک جنبش توده‌ای پویا برای دفاع از یکپارچگی و استقلال کشور شکل بگیرد؟»

در پایان، اطلاعیه با اشاره به اینکه «سرنوشت مردم ایران فقط در دست خود مردم است، و توسط دولت‌های اسرائیل و آمریکا تعیین نمی‌شود»، بار دیگر نگرانی نسبت به افزایش خطر جنگ در منطقه خاورمیانه را ابراز می‌کند و برای حل و فصل مسائل میان ایران و کشورها دیگر، خواستار تلاش برای در پیش گرفتن دیپلماسی از طریق مجراهای سازمان ملل متحد می‌شود.

¹ Stephen Zunes, *Iran Threat Reduction Act Actually Enhances Threat of War*, 15 November 2011, nationofchange.org

² Website: www.codir.net
E-mail: codir_info@btinternet.com